

LABYRINT

LABYRINT 2

Tým majora Remeše (Jiří Langmajer), posílen o nového člena Richarda Fraňka (Honza Hájek), vyšetřuje vraždu dívky Moniky. Tu někdo znásilnil, zabil a její tělo hodil do řeky. Možných pachatelů se nabízí hned několik – počínaje přítelem oběti Robertem Lešetínským (Jan Meduna) a manželkou (Barbora Munzarová) jejího milence (Martin Myšička) konče. Stopy ale přivedou policisty také ke zkušenému násilníkovi Pavlu Osvaldovi (Adam Vacula), jehož prostřednictvím se začne případ čím dál více zaplétat. Díky Osvaldovi se do Remešova týmu dostane také policistka Martina Tesařová (Tatiana Vilhelmová), která se Osvaldovými násilnými činy v minulosti zabývala na mravnostním oddělení. Policisté, pokračující v prověřování možných pachatelů z Moničina okolí, v té chvíli netuší, že jejich případ zřejmě souvisí i s Karlem Křížem (Jiří Dvořák), schopným lobbistou. Ten se z exponovaného výsluní svého tajného byznysu dostává na příliš tenký led a jeho poslední záchranou může být zřejmě jen advokát Kobza (Pavel Kříž), který má v té době ale zcela jiné starosti. Druhá řada Labyrintu od 13. března, vždy ve 20.00 hod. na ČT1.

„Jakkoli druhá série obsahově nenavazuje na první řadu, používáme i tentokrát v ději stejný způsob vyprávění jako u první série. Kriminalisté tak řeší opět jeden mimořádně složitý případ v průběhu všech sedmi dílů seriálu. To samozřejmě klade obrovské nároky na režii a skript, protože je potřeba ohlídat všechny drobné detaily, které se v sedmihodinovém příběhu objevují. Remešův tým si musí poradit s řadou rychle se kupících brutálních vražd i záhadných únosů. Seriál je tentokrát okořeněn ještě jednou, zdánlivě nesouvisející linkou příběhu, jejíž hlavní postavou je lobbista Kříž. Druhá řada Labyrintu tak zkrátka nezklame nejen milovníky kriminálek, tajemných příběhů, velkého napětí a způsobu práce režiséra Jiřího Stracha, ale také ty, kteří rádi přemýšlí nad tím, kdo a proč je v případě pachatel, a spolu s kriminalisty detailně vnímají a analyzují jednotlivé indicie vedoucí k dopadení vraha. Před vysláním první série Labyrintu jsme byli hodně napjatí. Čekali jsme, jak diváci přijmou kriminální seriál, který má sedm dílů s jedním jediným případem. Reakce nás příjemně překvapily. Diváci kriminálek jsou nároční a jsou rádi, když je tvůrci neodbydou jen tradiční, byť napínavou jednoduchostí. Na druhé řadě diváci jistě ocení, že se zde objeví desítky nových lokací i hereckých tváří, mezi které patří česká herecká esa. Jsem ale ráda, že Jirka Strach dává prostor čím dál víc i brněnským hercům. Je

sympatické, že zrovna on, jeden z největších profesionálů ve svém oboru, točí rád právě v Brně a přistupuje i k novým lidem ze štábu se stejnou pokorou jako k těm, které zná už dlouhá léta.“

Jiřina Budíková, kreativní producentka

„Druhá série má s prvními díly společné hrdiny a formu vyprávění. Případ je ale zcela odlišný. Úvod seriálu se nese ve znamení – pohledem zkušeného diváka kriminálek až téměř obyčejného – zločinu. Je to ale jen pomyslná špička ledovce, která kriminalisty postupně zavede hluboko do české historie. Po ohlasech na první sérii Labyrintu jsme pro druhou řadu vystavěli příběh, který je v mnoha ohledech ještě složitější a propletenější. Ujistili jsme se, že hra, kterou jsme vyprávěním případu rozehráli, diváky baví, a tak i v pokračování je několik dějových linek, které představují na první pohled nesourodé postavy příběhu. Všechny ale mají s případem něco společného. Hra spočívá v tom, že divák zpočátku nedostane vysvětlení, jak moc je která postava do příběhu zapletena. Některé z nich mohou být vrahem, jiné obětí, některé jsou pouhými svědky a jiní pouze nevýznamnými účastníky vyšetřování. Věříme, že diváky bude bavit rozplétat komplikovaný případ společně s našimi kriminalisty, protože budou mít stejné informace jako oni. Natáčení probíhalo od srpna do prosince, přitom samotný případ zabere policistům přibližně měsíc. Při natáčení jsme tedy složitě řešili eliminaci změn počasí a prostředí.“

David Ziegelbauer, vedoucí projektu

JIŘÍ STRACH: LABYRINT PRO MĚ BYLA A JE VELKÁ VÝZVA

Loňský rok jste měl mimořádně nabitý prací. V jeho závěru se v kinech objevil Váš Anděl Páně 2, nyní představujete hned sedm dílů druhé řady detektivního seriálu Labyrint. Jak se vám to podařilo časově skloubit?

Bylo to náročné, ale zvládl jsem to. A řekl bych, že se cí. Velký dík patří skvělým týmům, které se mnou na obou projektech pracovaly, a navíc v obou figurují klíčová jména. Patří k nim bezpochyby pomocná režisérka Zuzka Mathéová, kameraman Martin Šec nebo architekt David Voborský.

Jak dlouho se vůbec točí sedmidílný seriál?

Druhou sérii Labyrintu jsme natáčeli stejně dlouho jako první řadu, tedy pět měsíců, a to s minimem volných dnů. Ne- natáčíme po jednotlivých dílech. Natáčecí plán je postaven podle časových možností herců, vybraných lokací a samozřejmě taky finančních možností tak, aby výroba byla co nejefektivnější.

Předpokládám, že režisér musí být, na rozdíl od herců, v průběhu natáčení prakticky u všeho. Co to v případě Labyrintu znamenalo konkrétně pro Vás? Kolik jste na natáčení strávil času?

Jako režisér jsem na place samozřejmě pořád. Jsem přátelský typ „šéfa“, ale na druhou stranu mi záleží na každé drobnosti. I když u druhé série jsem občas, ale velmi výjimečně, použil pro natáčení i druhý štáb. V druhé řadě Labyrintu jsme vystřídali desítky prostředí a nebylo by úplně v lidských silách, abych byl každou vteřinu u všeho. Takže např. záběry na celky města nebo na některé ulice, bez hereckých akcí, natáčel druhý štáb beze mě. V celkovém množství to bylo ale úplně minimum.

Mění se jednotlivé lokace i v rámci jediného natáčeního dne? Musí se štáb přesouvat? Vzpomněl byste si na nějaký natáčecí den, který byl v tomto směru obzvláště náročný?

Ano, lokace se mění i v jednom natáčecím dni. Výjimečně jsme se přesouvali i čtyřikrát denně. Necestujeme takto na velkém území, to je jasné, ale přesuny techniky a všeho zázemí, třeba i v rámci jednoho města, nejsou žádná legrace a vše musí být perfektně naplánováno časově, organizačně i lidsky.

S jakým cílem jste se pouštěl do natáčení druhé řady Labyrintu? Na co se mohou diváci těšit?

Labyrint pro mě byla a je velká výzva, kterou беру jako dobrou zkušenost a hodnotím ji jen kladně. Druhá série je samozřejmě trochu jiná než první. Z úhlu pohledu natáčení složitější, měli jsme víc lokací a náročnější natáčecí plán. Na druhou stranu mi šlo natáčení pěkně od ruky, protože jsem uměl a mohl zužitkovat zkušenosti z první série.

V závěru první řady seriálu jste společně se scenáristou seriálu Petrem Hudským nechali umřít několik velmi výrazných postav, například policisty v podání Stanislava Majera nebo Zuzany Kanócz. Doplnili jste tým kriminalistů? Kým konkrétně?

Tým kriminalistů se rozrostl o dva „kousky“, Tatianu Vilhelmovou a Honzu Hájka. Mám radost, že do týmu přišli zrovna oni, protože se mi s nimi výborně pracovalo. Táňu znám dlouho, věřil jsem, že je „ta pravá“ a nespletl jsem se. S Honzou Hájkem jsem se pracovně potkal poprvé. Je výborný herec a jsem rád, že nás osud svedl dohromady.

V Brně točíte často. Jaký máte vztah k tomuto městu?

Brno mám strašně rád. Jsou tady lidi, kteří umí dát najevo, že je práce baví, jsou vděční za poctivou filmařinu, a že pracují zrovna pro mě. Občas se stane, že tady trávím i volný den. Prostě umím odpočívat i v Brně. To se setkávám s lidmi, kteří tady žijí a mám je rád. Samozřejmostí je pro mě také občasná návštěva mých oblíbených hospůdek, jako je Stopkovka nebo Poslední leč v Divadle Bolka Polívky. To už je má brněnská tradice.

„TAK JO, FRANĚK BUDEŠ TY!“ — JAN HÁJEK O TOM, JAK JEJ JIŘÍ STRACH OBSADIL DO JEDNÉ Z HLAVNÍCH ROLÍ

V seriálu jste nahradil hereckého kolegu Stanislava Majera, jehož detektiv Grossmann se stal jednou z obětí psychopatického vraha. Jak jste se k této roli dostal?

Zavolala mně jednoho dne Zuzana Mathéová, že by se se mnou chtěl Jirka Strach potkat. Sešli jsme se v kině MAT, řekl mi, o co jde a celou dobu mě rentgenoval téma svými božskými očima... Pak jsme se chvíli bavili o filmech a on řekl: „Tak jo, Franěk budeš ty!“

Jste tvář elitního policisty. Vyžadovala od Vás tato role speciální přípravu?

Speciální ani ne, ale když na to přišlo, poradil a naučil mě vše potřebné šéf kaskadérů.

Sledoval jste první řadu Labyrintu? Jak často se díváte na televizi?

Moc ne, koukám spíš na ivysílání a to si zpravidla pustím víc dílů za sebou. První řadu Labyrintu jsem si pustil vlastně v kuse a o to víc jsem se pak těšil na natáčení, protože se svým způsobem vymyká ostatním detektivkám, které tu běží. Jako kluka mě bavilo koukat na Dobrodružství kriminalistiky a Randall & Hopkirk, první verze. Ted' mi udělal radost seriál Svět pod hlavou.

Nelze přehlédnout Vaše osobité pojetí herectví. Upřímně řečeno, člověk by řekl, že krimi seriál pro Vás bude, řekněme, příliš komerční, mainstreamový...

Na ostatních kanálech se to kriminálkami jen hemží. Dělají se hrozně rychle a snaží se kopírovat nějaký formát, který je už ale podle mě dávno vyčpělý a omšelý. Tohle je jiná liga. Labyrint je prostě výjimečný.

Jak se Vám podařilo skloubit práci na Labyrintu s dalšími velkými projekty, na nichž jste se v poslední době podílel? Česká televize ted' například uváděla seriál Bohéma, ve kterém jste se také objevil v jedné z hlavních rolí.

To jsem naštěstí řešit nemusel. Bohéma se točila první polovinu roku a Labyrint na podzim. Jsem moc rád, že jsem byl při tom! V obou případech.

Kudy vede cesta z Moravské Třebové, odkud pocházíte, do první herecké ligy?

To přesně nevím, asi musíte mít i štěstí v neštěstí. Třeba, když vás vyrazí ze školy, nevíte jak dál a pak dostanete angažmá. Vážíte si toho jinak a chcete být víc než dobrý... Hlavně je to o lidech, které potkáte.

Jste typ herce, který zvažuje účast na projektech na základě scénáře? Platí to i o Labyrintu? Co Vás na tomto projektu zaujalo?

Ano, zvažuji. Ale po Labyrintu jsem skočil okamžitě! Zajímavá role, jeden z nejlepších režisérů své doby, partákem je geniální Langoš a všechno se to odehrává v milovaném Brně a okolí! No, neberte to!

JIŘÍ LANGMAJER O „NÁDHERNÉM ČTVRTROKU“ NATÁČENÍ S JIŘÍM STRACHEM

Těšil jste se na další setkání s majorem Remešem?

Máme za sebou 14 dílů, takže jsme si na sebe zvykli a jsem s touto postavou spjatý. Mnohokrát jsem se při natáčení ptal Jiřího Stracha, jestli tu či onu scénu nemám zahrát jinak. On většinou odpovídal ne, hraj to tak dál, tak je to dobře. Je pro mě oceněním, že jsem postavu Remeše chytil za správný konec.

Je něco, co spojuje Jiřího Langmajera s majorem Remešem?

Profesně samozřejmě vůbec nic. V druhé řadě Labyrintu je osobní dějová linka minimální, odsunutá na druhou kolej, tak ani v tomto případě nemůžu srovnávat.

Co Vy a detektivky?

Tento žánr jsem nikdy nevyhledával. Detektivky prakticky nečtu a moc jsem jich neviděl. Teď ani dřív. Navíc, když jsem byl kluk, moc jich nebylo.

Dvě řady Labyrintu, cyklus pro děti Pohádky krále Jiřího, Četníci z Luhačovic. To všechno jsou pořady brněnského studia České televize, které Vás v poslední době hodně zaměstnávaly. V Brně tedy trávíte hodně času.

A také na trase Brno – Praha. Je to náročné a přiznávám, že i trochu sobecké ve vztahu k mým divadelním kolegům. Ale zvládli jsme to a jsem za to rád. A Brno? Není lepší místo, kde trávit čas mezi natáčením. Zdejší saunový svět poblíž přehrady, večery ve středu města.... Mám tady na různých ustláno.

Vraťme se ještě k Labyrintu. Jaká je spolupráce s Jiřím Strachem?

Profesionální, smysluplná. Natáčení s ním bylo nádherného čtvrt roku. On přesně ví, co chce a jak to chce. Žádné prostoje, hodiny čekání a hledání. Na plac s ním se pokaždé těším, je to čirá radost. V profesní i osobní rovině.

MIROSLAV DONUTIL O JIŘÍM STRACHOVI: UMÍ TO, CHLAPEC

Má policista Oliva, kterého hrajete, Vaše sympatie? Dokážete si představit, že byste se obrátil jako občan na policii a narazil tam právě na Olivu?

Určitě má mé sympatie, neboť je to profík v pravém slova smyslu, a co je důležitější, má sympatie i svých podřízených.

Jste mimořádně vytížený herec. Máte vůbec čas vnímat reakce diváků na postavy, které hrajete?

Mám a velmi mne vždy potěší, když jsou pozitivní.

Vnímal jste mimořádný divácký ohlas na první sérii Labyrintu? Troufl byste si odhadnout, jak dopadne série druhá?

Ano, měl jsem radost, že naše práce nebyla zbytečná a pevně doufám, že minimálně stejně spokojeni budou diváci i po druhé sérii.

Dostala Vaše postava v rámci druhé série větší prostor, než v sérii první? Můžete naznačit, zda a kam se Oliva posune?

Dostala větší prostor a jsem za to rád. Posunula se i k větší akčnosti, víc ale neprozradím.

Umíte si představit Miroslava Donutila jako skutečného kriminalistu? Bavila by vás tato práce?

Jsem rád tím, čím jsem, a tím pádem si mohu zahrát i kriminalistu, aniž bych jím musel být.

Jaká je spolupráce s režisérem Jiřím Strachem a lidmi z jeho týmu?

Je skvělá. Umí to, chlapec. A jeho tým rovněž tak.

MICHAL DALECKÝ: DRŽET PISTOLI S BATERKOU UMÍM

Co pro Vás znamená návrat do Labyrintu?

Radost. První série mě moc bavila a jsem rád, že jsem mohl opět spolupracovat s celým týmem. Od režiséra, herců až po rekvizitáře.

Speciální vyšetřovací tým majora Remeše v nových dílech posílili dva noví členové (Hájek, Vilhelmová). Jak jste si sedli?

S oběma herci se znám už z dřívějších projektů, takže jsme se znali. A spolupracuje se s nimi bezvadně. Profesionalita, lidskost, humor.

Televizní diváci Vás znají také ze sitcomů. Je náročnější diváka bavit, nebo ho držet v napětí kriminálního seriálu?

Nevidím v tom nějaký velký rozdíl. Oba žánry mají něco do

sebe, ale mne zkrátka baví herectví a natáčení. Takže náročnost vůbec neřeším.

Byly v Labyrintu scény, které vyžadovaly Vaši speciální přípravu?

Ani ne. Držet pistoli s baterkou umím. Jednou jsem musel vykopávat dveře, ale kvůli tomu jsem na žádný trénink chodit nemusel. Myslím, že jsem šikovnej :-).

REGINA RÁZLOVÁ: PRACOVAT SE STRACHEM JE JAKO NAVŠTÍVIT LAHŮDKÁŘSTVÍ

Jak se Vám pracovalo s režisérem Jiřím Strachem?

Pana režiséra Stracha znám jako výborného filmového režiséra a byla jsem ráda, že se pro mne našla v jeho filmu práce. Těšila jsem na ni a nebyla jsem zklamána. Pracovat s ním je pro herce něco jako pro gurmána navštívit vynikající lahůdkářství. Pochutnáte si na propracované a vybraně delikátní krmí.

Zaujala Vás první řada Labyrintu?

„Labyrint 1“ se mi líbil a tato divácky úspěšná série je zároveň důkaz, že i krimi seriály potřebují špičkové režiséry. Získají tak šanci být pro diváky mnohem víc než pouhou „zábavnou“ podívanou na smrt či násilí.

Co pro Vás znamená Vaše profese?

Herectví je povolání na celý život a pro herce starého či staršího je to už život sám. Barevný či černobílý, komedie či drama...nelze nic vyměnit nebo přetočit a začít znova. Je prima žít a být.

Labyrint II.

hrají: Jiří Langmajer, Tatiana Vilhelmová, Honza Hájek, Jiří Dvořák, Miroslav Donutil, Zuzana Kajnarová, Michal Dalecký, Pavel Kříž, Martin Myšička, Martin Donutil, Jiří Štěpnička, Zdena Herfortová, Regina Rázlová, Viktor Preiss, Jan Šťastný a další
scénář: Petr Hudský

kamera: Martin Šec

vedoucí projektu: David Ziegelbauer

režie: Jiří Strach

kreativní producentka: Jiřina Budíková

Tiskové oddělení

tel.: 261 133 405

e-mail: pressct@ceskatelevize.cz

www.ceskatelevize.cz

© Česká televize 2017